

రత్న కోకకట్టింది

కిట్టకాలవకు నీరొచ్చిందంటే గూడెంలోవుండే కూల్జనం ఆ వాసన పీలుతూ లెగిసి కూకుంటారు. ఆ వాసన పీలుతేనే ఆళ్ళ మొగాలకి రంగొచ్చుద్ది. రంగు రాటమంటే, కోతల్లో రాల్చుకుండ తిండిగింజలు ఎండదెబ్బలకి ముంగల్నే నలసుకుపోతాన, వడతీత సాగేతలికి నెర్రెబగిల్న రేగడిగడ్డన పీక్కబోయిన డొక్కల్లో పొల్లాడ్తుండ జీవాలు, కిట్టకాలవతడి సల్లగా తగిలేతలికి, వానసినుకు తగిల్న కప్పలకిమల్లే బెకబెకమంటా తిండిగింజలకి నోళ్ళు దెరసుకు లెగిసి కూకుంటారన్న మాట.

ఇగ సాగుతయి నాట్లు. నాట్లు సాగటవంటే కూల్జనం పుట్టబద్దలయిన వుసుళ్ళకిమల్లే రేగడి బురదలో భూమి యావత్తూ యాడజూసినా తిరుగాడ్తా, పాటు పాడ్తా, యారంగాలేసుకుంటా, బురదనీలు సల్లుకుంటా, కోకలెగ్గట్టి, పంచలు బిగ్గట్టి, పిట్టలోచ్చి గింజను పట పట పట పొడుతూ పోయినట్టు చిట పట చిట పట మిసినీకిమల్లే నారునాడ్తా పోతారన్నమాట.

నాట్లు రాటమంటే, రంగుకోకలు కట్టుకుండ కూల్జనం ముటాదార్లు నాలుగు పక్కలా కోపేసి నడిపిత్తావుంటే కొప్పుల్లో పూలు దోపుకుంటా, నోట్టో పువాకు ముక్క ఏసుకుంటే ఏసుకుంటా, చీతాం అనుకుంటే చుబ్బాం అనుకుంటా, సేతి గాజులు సరిజూసుకుంటూ, కాలకడాలు కొట్టుకుంటా, నాటుకు సోల్పున పోతావుంటే పక్కపక్క అరుగులమీన, రాత్తాపక్క సెట్ల మొదళ్ళకాడ కాత్తె సుమారైన వూరిజనం నడుంకట్లేసుక్కుకుని, పువాకు యీనెల దీసుకుంటా నోళ్ళు దెరసుకు నీలుగారుత్తా సూత్తావుంటారన్నమాట.

ఈ యవదానంలో - కోడి పెట్టిన గుడ్డు పిల్లయి కూకుండట్టు - నిన్న మొన్న దాకా ఎలికతోకల జడలేసుకుని ఏ అరుగుల మొత్తల బడ్డే ఆ యరుగు మొత్తలకాడ తచ్చాడ్తావుండే పిల్లముండలు యిట్ట తెలవకుండానే వుండట్టుండి, రంగుకోక లెగ్గట్టి నునుపెక్కిన టీసీను ఆవజాన కూల్జనంతో పడి పోతావుంటే, కూకుని పరీచ్చగా సూత్తావుండ అసువంటి సుమారయిన వూరిజనానికి నరాల పొట్టుదప్పి నీలుగార్తయ్యన్నమాట.

అయితే యీమధ్యనే కాత్తె పెద్దమధ్యయిన రత్తికి ఎలికజడబోయి బంతికి మల్లే కొప్పొచ్చి, పోయిన మార్నాల పండక్కి జేజి కొనిపెట్టిన ఎర్రకోక ఎగ్గట్టి, తెల్లగన్నేరు పూలు కొప్పులో దోపుకుంటూ, అందర్లోబడి నాట్లకి ఎల్తావుంటే సూత్తా కూకుండ నలుగుర్లనానికి తను ఎట్టగుపిత్తావుండది ఎట్ట తెల్చుద్ది?

శివమ్మగారి శివయ్య, బసమ్మగారి సుబ్బయ్య రాత్తా పక్క సింసెట్టు కింద పువాకు ఈనెల్తీసుకుంటా ఎల్తావుండే కూలిజనాన్ని-వూరకనే సూత్తా కూకుండారు.

“సుబ్బయ్యా?”

“ఏందిర శివయ్యా?”

“ఆ పొయ్యే మడ్చి మన రంగయ్య కూతురు రత్తెట్టా” అన్నాడు శివయ్య మీసకట్టు తుడుసుకుంటా.

“అదే చూత్తన్నా” అన్నాడు సుబ్బయ్య రత్తిపోకడ కనిబెట్టా.

“ఎదిగిందే!” అన్నాడు శివయ్య.

“పొండుకుమల్లే పండింది” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“తల్ముండమొయ, బల్ గురిగా ఒదిలావే మాట;” అన్నాడు శివయ్య సుబ్బయ్యను అట్టొక సూపు జూసి.

“ఉండ విషయం అది, సెప్పొద్దూ!” అన్నాడు సుబ్బయ్య సిన్నగా నవుతా.

“సినిమాకిమల్లే వుండదే!” అన్నాడు శివయ్య.

“సినిమా ఏందిరోవ్ శివయ్యా!” అడిగాడు సుబ్బయ్య.

“ఎహె వెున్నంటే వెున్నడ్డాకా ఎలికితోకకుమల్లే ఇంతజడేసుకుని తిరుగుతుండేదంటే!” అన్నాడు శివయ్య.

“ఎవరు రత్తేనా? ఈ మధ్యనే పెద్దమధ్య యిందంటలే” సెప్పొడు సుబ్బయ్య.

“ఇంగనేం, యీసారిస్తా వుండావన్న మాటా? మరి మనిషే కొత్తదన్నట్టు మాట్టాడ్తావేరా సుబ్బయ్యా!” అన్నాడు శివయ్య.

“ఓరి పోరా యెంత సెడ్డా నీకుండంత రంది నాకేడుంది!” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“మరి జాడా తియ్యంది నీకెట్టతెల్పురా అది పెద్దమధ్యయిందనీ?” అడిగాడు శివయ్య.

“అంతేనా! మడ్చినిజూత్తే ఆ మాత్రం తెలవదెట్టా? అయినా నీకు నాకుమల్లే

నలుగురూ అనుకుంటావుంటే యియన్నీ యినిపిచ్చుకోకబోయినా తెలుస్తావుంటయ్యే!”
యిడదీసినట్టు సెప్పాడు సుబ్బయ్య.

“అంతేననుకో” ఒప్పుకున్నాడు సుబ్బయ్య.

“అళ్ళ జేజి దెలుసా?” అన్నాడు శివయ్య!

“ఎవరి జేజి?” అన్నాడు శివయ్య.

“రత్తి జేజంటే?”

“ఎవరు రోసమ్మేనా? అదిగేం రత్తిపక్కనే ఎల్తా.”

“పక్కనే ఎల్తుండదంటాడూ. కరుసుకుని ఎల్తుంటే?” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“కాపలా ఎట్టా?”

“మరేంది! అబ్బో ఈ ముసలోళ్ళ సంగతి యింకా నీకు బాగా తెలవదు గావాల్తు-
చరేలే? అసలీ రోసెమ్మ మాటకి ముంగలే రోక లెత్తుద్దంట” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఏంటి, రత్తిమీద ఎవరన్నా కన్నేస్తారనేనా?”

“అదే దానాట”

“ఆఁ ముసల్దీ! ఓరి పోరా యీ గూడెంజనం మనకి కొత్తంటా! అసలెందుకు
పద్దినాలు నువు ఓపిక పట్టి సూడు. యవారం ఎట్టదిరుగుద్దో సెక్రందిరిగినట్టు!” అన్నాడు
శివయ్య.

“ముసలాళ్ళకి కక్కుర్తి బొహు జాస్తంటలే. ఇంత సిన్న ఎండిబిల్ల సేతిలో బద్దేసరి”
అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“మరింగనేం!” అన్నాడు శివయ్య.

“అన్నట్టు వెంకట్రామయ్య నాల్దినాల్తుంచి యీ రోసెమ్మోళ్ళ గుడిసెల కాడే
తిరుగుతూవుండాడంట దేనికబ్బా!” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఎవరు అంకమ్మగారి ఎంకట్రామయ్యా!”

“మరింకెవరు ఆడుగాకుంటే”

“ఆరి- ఆణ్ణోపాలి నలగబొడవాల్సిందే” అన్నాడు శివయ్య.

“పెతోడి కన్నూ రత్తిమీదనే. అందుట్టో ఈడు జేరాడా” - అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“నువుమటుకు వూరకనే వుండేవోడివికాదే” అన్నాడు శివయ్య.

“చా, నీతోడు. అసలు గూడెంసాయలకి ఎల్లె వారం పద్దినాలయితే. యింకా నువ్వేమన్నా బోగట్టా జేశావేమోనని అడుగుదామనుకుంటుంటే!” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఏంది-? తల్ముండమొయ నువ్వరా మనగాడివంటే సుబ్బయ్యా! అసలందుగ్గాదూ నీకు కళావరుమణేలా అని పేరొచ్చింది! ఇసక తక్కెడ పేడతక్కడని కతోటుండదిలే; అట్టుండది నీ యవారం జూస్తే.”

“అబ్బే గూడెం కెల్లెమన్నా ఎల్తుండావేమోనని అడిగాలే” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఎహె, యిదియ్యాల కోకగట్టుకు అగుపిస్తే చూడాల్సొచ్చిందిగాని యింతకి ముంగల దీనిమొగం ఎవరుజూశారూ?” అన్నాడు శివయ్య.

“అన్నట్టు రోసెమ్మోళ్ళు ఎంకట్రామయ్య సేనుకే నాటుకుపోయింది, తెల్పా?”

“ఆ! తస్సదియ్య, ఆద్రా ఒంటి సేతి మీద యవారం నడుపుతాడు! అప్పుడే జూడాదీశావే-నువు వూరుకుంటా!” అన్నాడు శివయ్య.

“ఆ, యిందాక ఎంకయ్యంటుంటే తెల్పిందిగాని లేకపోతే నా కిదేనేటట్రా పనీ-యింకా నయం!” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“మరి నువు యింకా మొదలుపెట్టించలేదేం నాట్లా?” అన్నాడు శివయ్య.

“ఇంకా నీరెక్కందే, మీరో?” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“మాదీ మీతోపాటే అవుతుందిలే. అన్నట్టు మంగి ఏమంటున్నదీ?” అన్నాడు శివయ్య.

“అదా-! అబ్బే దాని మొగంజూసే నాలుగయిదు నెల్లయితే. ఆ రోజులన్నీ పోయినయితే శివయ్యా, యిప్పుడేందో మనదార్న మనంపోతే బాగుండు ననిపిస్తున్నది” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“అబ్బోవ్! యీ సుబ్బయ్య పెద్దమడిసైతుండట్టుందే! ఓరి పోరా నాకాడంట నీ పార్సా! కిందట నూర్పిళ్ళప్పుడు కదంట్రా మంగిని ఆ డొంకలకాడ దారి దప్పించి మీ సాయిడిలోకి తీసికెళ్లింది!” అన్నాడు శివయ్య.

“సరేలే, యింతే నన్నమాట నీకు తెలిచ్చింది? దానంతట అదేగా ఎంట పడింది?” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఓరి పోరా నీ మాటలకేం వచ్చింది! మంగి సంగతి నాకు తెలియదూ? లబోయ్ దిబాయ్మంటూ అదావజాన ఏడ్చిబోతే?” అన్నాడు శివయ్య.

“నీ కాడికొచ్చి ఏడ్చుకుండదేం? ఓరి పోరా నువుమటుకు దాన్ని వూరకనే పోనిచ్చావంటా?” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“నేనా-! తెలవక ఏదో ఒక్కసారి బుద్ధి గెడ్డి తిన్నదనుకో. ఎట్టయితే యేం అదేం ఆశబెట్టావో ఏమో సివరికి అది ఎటూ గాకుండా ఎల్లి, ఆ ముసలోణ్ణి పెళ్ళిజేసుకుండె” అన్నాడు శివయ్య! “సరే, దానికి ఆ ముసలోడే దేముడికిమల్లే వుండే, పోనిద్దూ యిప్పుడెందుకొచ్చింది ఆ పాత పురానమంతా” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“నిజమంతే ననుకో,” అన్నాడు శివయ్య.

“అయినా వుత్తపిల్లముండలే” అన్నాడు సుబ్బయ్య.

“ఇయ్యాలేగా అది కోకగట్టిందీ?” అన్నాడు శివయ్య.

“అంతేననుకో, నీకాడ చేబోలు పువాకుండట్టుందే-?”

“కావాలెట్టా?”

“కావాలా-? తేతేతే-”

* * *

తెల్లారి సింగారిచ్చుకు నాటు కెల్లిన రంగుకోకల కూల్జనం మాపిటేలకి పంటకాలవలకాడ, సెరువు సెప్పాలకాడ, ఒంటిమీద ఆడీగ కొట్టుకుండ బురద- కాళ్ళ కడాలూ, సేతి గాజులు సుబ్బరంగా కడుక్కుని, గీగామంటా కూలిగింజలు కొలిపిచ్చుకునేవోరూ, యింటికాడ పిల్లోళ్ళేడుత్తా వుంటారని అటిటు లగెత్తేవోళ్ళూ, బువలోకి మిరపగాయ బొరపగాయనీ, ఎర్రగెడ్డ తెల్లగెడ్డలనీ, మరసనాటికి గొబ్బరిసవురు ఎట్టననుకుంటా చీసాకాయిలకి లగెత్తేవోరూ, మొగోళ్ళకి పువాకనుకుంటా, బుడ్డోడికి కాత్తేమన్నా పెట్టమంటా ఊళ్ళో ఆమూల యీమూల, కోవంటి కొట్లకాడ కాళ్ళకడాల మోత బుట్టిచ్చి, సివరికి తోసేసినట్టు ఎటు జనం అటు సల్ల సల్లగా గూడెం సేరుకుండారు.

కొత్తగా కోకగట్టి జనం మద్దెకొచ్చిపడ్డ రత్తికి ఆయాల మనసంతా - బిర్ణీమీన రవిలుబండి లగెత్తినట్టు కొట్టుకుంది. అదేందో రాత్తామీన నడుతున్నంత లెక్కా పక్కపక్క అరుగులమీన, సెట్లకింద కూకుండ మొగజనం రెండేసి రెండేసి బార్ల ముల్లుకర్రలు దీసుకుని తన ఎర్రకోకమీన పొడుత్తా ఉండట్టే అనిపించింది రత్తికి. యీ మడుసులు తన్ను యిన్నాలమించీ ఎరిగిన మడుసులు కారు. యీళ్ళ కళ్ళు కోటయకొండ తిరనాల్లో వెలత్రీ దీపాలకిమల్లే దగదగ మెరుత్తుండయి.

“నాటేస్తున్నంత లెక్కా ఆ ఎంకట్రామయ్య పొద్దు తిరుగుడు పువుకు మల్లె,

తనెటు తిరుగుతుంటే అటు తిరుగుతానే వుండాడు. అయినా ఎర్రకోక బొహు బాగుంది. చీతాయ్, ఎంకాయ్, యారావులు ఎర్రకోక ఎట్టుండా వుండదన్నారు. అందుకేగావాలి రాత్తాపక్క జనం అట్టాజూశారు? అయినా యిదేంది పాడూ, కొత్తకోక కట్టకుంటే పొడిసినట్టూరి జనం ఆవజాన సూడాలెట్టా? చీ పాడూ, చిగ్గేసుద్దీ! అదేంది మరీ ఆ ఎంకట్రామయ్య యాడో జబ్బునపడి లెగిసినోడికి మల్లే అట్ట జూత్తాడూ? నిజంగా అదేందో జబ్బే యీళ్ళకి - యామో పాడు-” అని ఎట్టెట్టనో అనుకుండది రత్తి.

అయ్య బువదిని బయట మంచాం ఏసుకుని సెం చుకర్ర వూదుకుంటా కూకుండాడు. జేజి అమ్మకీ, పిన్నావుకూ, రత్తికి కంచాలు పెద్దావుంది బువదింటానికి.

ఆయాల్దాకా కుండలో గాబుల్లో పిన్నావుతో బాయికాణ్ణుంచి నీలుదెచ్చి పోత్తావుండ రత్తికి తెల్లారినాట్లకు తన కొత్తకోకమీన బురదమచ్చ లుంటయ్యని పించింది.

“అమ్మోవ్, సెరువుకాడ కోక జాడిచ్చుకొత్తానే?” అమ్మ నడిగింది రత్తి.

“యీవర్దాకా ఏంజేశావే- తెల్లారి జాడిచ్చుకుందువులే” అంది అమ్మ.

“నాటు కెళ్ళేయాలకు ఎట్టారుద్దమ్మా? దొబ్బు నెల్లొత్తానమ్మా” అంది రత్తి.

“ఓ యబ్బో? కొత్తకోక గట్టిందిగాని నాటెయిదుగావాలి యీపిల్ల! ఏం అదిరిపడ్తుండదమ్మోవ్ నీ కూతురూ? యిగ సాల్లే సంబడం, పెట్టెలో దాసుకో పండక్కి బొండక్కంటా కట్టుకుందువుగాని, యియ్యాల కట్టుకుండది సాల్లే- నిచ్చేపమంటి కొత్తకోకని గాత్తా బురద నీలలో పొల్లచ్చుద్దంట సూడమ్మోవ్ నీ కూతురు?” అంది జేజి.

“ఆ యీవిడే మాగాంగా కొనిబెట్టింది! మా అయ్యనడిగి నే నింకోటి కొనిబెట్టిచ్చుకోననుకుండావా?” అంది రత్తి.

“అయ్యో వగలూ! మీ అయ్యొకటి కొనిబెట్టే నీ మొగుడెన్ని కొనిబెట్టాడే పిల్లా?” అంది జేజి ముచ్చటగా.

“తెల్లారి లెగుత్తే యీయిడ కెప్పుడూ మొగుళ్ళే - సూడమ్మా?” అంది రత్తి.

“అమ్మ బుల్లో! యిప్పట్నుంచి ఏం ఎగిరిపడ్తుండదమ్మోవ్ నీ కూతురు! సూత్తూండావుగా, యిప్పుడెల్లి ఆ సెరువుకాడ కోక జాడిచ్చుద్దంట నీ కూతురు!” అంది జేజి.

“అయితే నువు కూడు దినవంటే రత్తి, మేం కూకుంటుండాం, యామో నమ్మ యీపిల్లతో సావుగుండది”, అంది అమ్మ.

“దానికి కోకతోనే కడుపు నిండుతుండే” అంది పిన్నాం, కంచాంకల్లి సూత్తా.

“రేపెటికి పరికినీ కట్టుకోరాదంటే! యిప్పుట్నుంచీ కోకలేందమ్మా యీ పిల్లకూ?” అంది అమ్మ.

“యిగ సాల్లే వూరుకో! యింకా పరికినీ లేపిచ్చుద్దంట యీవేందో! పిన్నాం కోకేవన్నా కట్టుకుందువులే యిప్పుడేదకి బోతావు సీకట్టో”, అంది జేజి.

“ఆడ నాకుమటు కేం వుండయ్యమోవ్ కోకలూ,” అంటన్నది పిన్నాం.

“ఉప్పుడు నీ బంగారం మేం పీక్క దిన్నేదులే నువు వూరుకోమ్మా, గాబు కాడ దొబ్బున జాడిచ్చుకురారాదంటే యాడికో వుప్పుడు పడిబోకబోతే?” అంది అమ్మ.

“సచ్చేట్టు దెచ్చిన నీలన్నీ వుప్పుడిమె కోకలు జాడిత్తా కూకుంటది గావాలూ?” అంటన్నది పిన్నాం.

“నువ్వమ్మా తెచ్చిందీ? సూడమ్మా-?” అంటన్నది రత్తి.

“యిగ యియ్యాల యిళ్ళతో కూడుదిన్నట్టే. గబగబ బాయికాడ కెల్లి రెండుబుంగలు నీలు దెచ్చుకుని యీదే గుంజుకోరాదంటే కోకా - ఎల్లవేందే రత్తాం?” అంది అమ్మ, పేసీ లెందుకంటా.

“అవ్!” అంది రత్తి బుంగ సేతబడ్డా.

“పిల్లముండను ఒక్కతైను సీకట్టోపంపుద్ది!” అంది జేజి.

“వూఁ నంగనాసి - నే లెగవనమ్మా వుప్పుడు - అసలే వొల్లంతా యిరగ్గొట్టినట్టుంది” అంది పిన్నాం.

“నిన్నెవురేం రామన్నా పాపం-” అంటన్నది రత్తి.

“యిదగో రత్తాం” అంటా యిసుగుతో అమ్మ లెగవకతలికే బయట సెంచుకర్ర మైకంలోపడ్డ అయ్యని దాటి రాత్తా మీనకొచ్చి వాలింది రత్తి బుంగా సేదతో.

పెయ్యదూడను పాల కొదిల్నట్టు - మద్దె మద్దె ఆరీరు సూడకుండా ఎగిరెగుర్తా గబగబ బాయిదెగ్గిరకి సేర్తావుండ రత్తికి, ఎంకట్రామయ్య గోరి సావిడికాడి కొచ్చేతలికి తత్తరబుట్టింది.

“ఎవరా ఎల్లేది” అన్నదా యిగ్రహం దారిమయానకొచ్చి నిలబడ్డా. అది ఎంకట్రామయ్య కంటం మట్టిబుంగ రాప్పున బూమ్మీనపడి యెయ్యి సెక్కలుగా పగలాల్చిందిగాని - తెప్పకొయ్యని కసుర్కుండట్టు కర్చుకుంది బుంగకు రత్తి.

“ర-ర-ర-రత్తిని-” మాట కొట్టుకుంది రత్తికి.

ఎంకట్రామయ్య ఎందుకో సప్పరిత్తుండా డనుకుంది రత్తి.

“యాడికో ఎగురుకుంటా పోతావుండావే-ఎనక మీ జేజి లేదెట్టా?” అన్నాడు ఎంకట్రామయ్య సేతులు పిసుక్కుంటా.

“కోక జాడిచ్చుకోను - దొబ్బున -ఎల్లమంటేనీ-” రత్తి నాలిక మడత బడింది.

“యింగనేం - ఇదిగో-” సీకట్టో అటిటు సూశాడు ఎంకట్రామయ్య.

“ఆఁ-!” అంది రత్తి.

“కాత్తే నీతో పనుండదే-”

“ఓమ్మో-!”

“ఎహె ఊరకనేలే అరవమాకా - యిప్పుడే ఎల్లువుగాని, సాయిట్టోకి ఒత్తావెట్టా-?” ఎచ్చగా ఎంకట్రామయ్య సావిడి గోడసాటుకు లాగాడు రత్తిని ఏంలేదంటా.

“ఏందీ - యాడికో అట్ట గుంజుతాడేం - యిదేందమ్మా - వామ్మో -” ఎంకట్రామయ్య కళ్ళు వెలత్రీదీపాలకిమల్లే అట్టెలిగినయ్యో లేదో, యిదిలించి దూసుకుండ దూసుకోటం - ఎల్లి బాయికాడ ఆవురావురుమంటా పద్దోసెళ్ళ నీలు తాగిన రత్తికి ఒల్లంతా సెవఁటలుబట్టి గుడ్డల్లడిసినై.

“ఎవరు - ఏంది రత్తోవ్ అదే మొయిన నీలు దాగుతుండావ్!” అన్నది నీలకొచ్చి నిలబడ్డ సీతాం.

“ఎవరు-చీతాం-యదవ-సెడ్డదప్పికయిందే చీతాం-చీతాం-?” అంది రత్తి దడదడమంటా.

“ఏందే రత్తీ!” అంది చీతాం.

“నువేనా, యింకా యెవురో అనుకుండాలే - దొబ్బున నీలు లాగమ్మా యిద్దురం కాత్తెలెక్క కల్చెల్దాం-”

చీతాన్ని సాటుజేసుకుని ఎంకట్రామయ్య సావిడిదాట్నీ - రత్తి యింకాత్తె లెక్క బోయినాక యిగ పరవాలేదనుకుంటా చీతాంతో సీలి గబగబ యింటికి మల్లింది ఆడీడ ఎల్లురు సూసుకుంటా.

గబగబ యిది మలుపుకుండా ఒచ్చి - పొలుగు దిగేసినట్టు అటనే నిలబడిపోయి - అట్ట మొగంమీనకి తొగిసూసిందా యిగ్రహం.

“ఎవరూ-” అంది రత్తి. చినిమా జూసినట్టయి.

“నే సుబ్బయ్యనే - మా శివయ్యోమో ననుకుండాలే - నువు రత్తివెట్టా?” అన్నాడు సుబ్బయ్య జరుగుతా.

“వుండు ఎల్లాల-”

“ఎల్లువులే-”

“యిగ సాల్లే లెగు-”

“ఎవురూ లేర్లే” - అంటన్న సుబ్బయ్యకు పటపటపట నరాలు తెగినట్టయి సేతులు లెగుత్తుండయ్యో లేదో-

“టాప్” మని యీపుమీద పెట్లదిమ్మ మోగేతలికి - బత్తా ఎత్తేసినట్టు - బూమ్మీనకి పట్టికొట్టి పొండుకుండాడు సుబ్బయ్య.

“యదవా;” అన్న దాయిగ్రహం సుబ్బయ్యను ఒంగిసూత్తా.

“ఓరి శివయ్యోవ్ - సత్తివ్రా-” అని మూలిగాడు సుబ్బయ్య యీపుమీన సేతుల్లో అటనే లెగిసి కూకుంటా.

“ఎవురు సుబ్బయ్యా - సచ్చావ్రానాయినా-” గబగబ సుబ్బయ్యను వాటేసుకుని లెగవదీశాడు శివయ్య.

“యిదేందిర శివయ్యోవ్-”

“అరెరెరె-ఎంకట్రామయ్య ఏటుకు సచ్చాడనుకుంటిని గదంట్రా సుబ్బయ్యా-”

“పొళ్లూడ్డన్నండ్రా - కాత్తె వాటేసుకోరా నాయనా-”

* * *

ఆ రేత్తిరి ఎర్రకోక సుట్టూత్తా వెలట్రీ దీపాలు గిర్గిరా తిరుగుతూ టాప్ టాప్మంటా పగుల్తుండట్టు కలగంటన్న రత్తి సుట్టూ సల్లగా లెగిసిన జేజి ఇంత వుప్పుగల్లు దిగదుడ్చి బారేసింది.

